

[Taanquist]

med kommunerne til støtte for kommunernes økonomi har ministeren ændret forretningsordenen for amsankenævne og Den Sociale Ankestyrelse således, at disse myndigheder kun kan omgøre kommunale skønsafgørelser, hvis de er ulovlige eller åbenbart urimelige.

Det skønnes tvivlsomt, om ministeren har nogen hjemmel til at foretage en sådan stramning, og rækkevidden af den kræver en nærmere afklaring.

Taanquist (S):

Jeg er enig i det, som hr. Ole Espersen sagde under det første spørgsmål, nemlig at det, der er tale om her, er en alvorlig begrænsning af de sociale klienters rettigheder. Men det er lidt svært at se, hvor alvorlig begrænsningen er. Det er svært at se, hvad det betyder, at man bytter om på ordstillingen i en forretningsorden, og derfor er det vel også af større betydning at spørge socialministeren, hvorfor det er sket, og hvad der er konsekvensen af de få ændringer, der er sket i forretningsordenen, som er små, når man ser dem, men som jo kan have vidtrækkende betydning, når de skal fortolkes.

Socialministeren (Aase Olesen):

Årsagen har jeg vist gjort rede for nu, nemlig at det er resultatet af et løfte, vi har givet kommunerne i den aftale, der blev indgået i sommer.

Den reelle forskel mellem den hidtidige og den nugældende affattelse af forretningsordenen er, at det nu er indskærpet for ankeinstanser, at deres opgave er at efterprøve, om kommunernes afgørelser er holdt inden for lovens rammer, og at kommunerne ikke har foretaget et åbenbart urimeligt skøn. Der er tale om en stramning, idet ankeinstansen nu kun kan gå ind i skønnet, hvis det er »åbenbart urimeligt«, medens der tidligere blot krævedes, at det var »urimeligt«.

Taanquist (S):

Det er stadig væk svært at se den fulde konsekvens af ændringen, men jeg er glad for, at socialministeren er enig i, at der altså er tale om en begrænsning. Det er meget betænkeligt, at man laver den slags begrænsninger som følge af en aftale med kommunerne om deres økonomi. Den måde, dette her kommer frem på, tyder på, at der nu skal ske alvorlige besparelser.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne igen indlede med at sige tak, fordi man trækker bekendtgørelsen tilbage; det synes jeg er vigtigt.

Det, jeg vil spørge om, er, hvad ordet indskærpe betyder. Socialministeren siger, at nu vil man indskærpe, at det kun er det, som disse ankeinstanser kan foretage. Indskærpe betyder jo, at det, socialministeren siger her, i og for sig gælder i forvejen, og at disse nævn bare har dummet sig, ikke har forstået, hvad de skulle gøre, og at man altså derfor indskærper et eller andet, som allerede gjaldt. Er det virkelig sådan, socialministerens svar skal forstås? Er ministeren ikke enig med mig i, at det er en helt anden form for ordlyd og virkning, der ligger i bestemmelsen? Det er jo til opfyldelse af en aftale, og hvis det er opfyldelse af en aftale, er det noget nyt, man skal lave.

Det er også interessant at se, at ministeren, når det drejer sig om forklaringen af ændringerne, indleder med at nævne, at der nu er indgået en aftale om kommunernes økonomi! Altså at man må begrænse borgernes adgang til at klage, for nu skal der spares penge. Man kan diskutere, om det er rimeligt eller ej, men det er efter min mening økonomiske hensyn, der har medført denne ændrede, meget skærpede formulering.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg tror ikke, jeg kan sige mere specielt til hr. Taanquist, men vil blot sige både til hr. Ole Espersen og til hr. Taanquist, at der selvfølgelig er tale om et økonomisk hensyn. Kommunerne har ønsket, at man i højere grad tog kommunernes egen vurdering til følge og kun anvendte ankesystemet, når der var tale om åbenbart urimelige skøn.

Så kan man spørge, hvad der ligger i ordet indskærpe. Der ligger altså, at vi kan henstille, og det er det, man kan gøre i det decentrale system, vi har. Som jeg sagde før, er det ikke rigtigt, hvad der stod i aviserne i går, nemlig at Ankestyrelsen skulle have taget afstand fra dette her; tværtimod har Ankestyrelsen ment, at der ikke var tale om en så væsentlig skærpelse eller henstilling eller stramning, at der ikke stadig væk kunne skabes sikkerhed for borgerne, idet Ankestyrelsen stadig væk har mulighed for at underkende skønnet.